

a jasnému znění reversu a jeho celkovému obsahu neměl k tomu příčiny.

Vytýká-li stížnost také jako vadu řízení, že nebyl vzat zřetel na to, že předchůdci Josefa B. v držení mlýna čp. 27 a on sám přes 40 let mostek sami zřizovali a jej opravovali, a dále, že Josef B. žádal o subvenci na jeho zřízení, kterou také obdržel, a že stěžující si obce mostek ten v minulosti neopravovaly, a dovozuje-li z toho, že šlo proto o cestu soukromou, jest výtku ta bezdůvodná, neboť, jak bylo již uvedeno, předpokladem veřejnosti cesty není, aby byla obcí v minulosti udržována (nález Boh. A 10.130/32); z toho pak, že tak nečinila ona, jak k tomu po zákonu byla povinna, nýbrž bez zvláštního právního titulu dobrovolně osoby třetí, neplyne, že se tím změnil charakter obecní cesty veřejné v cestu soukromou.

Pokud pak stížnost namítá také, že majitelé mlýna čp. 27 cesty i mostku nabyli 40letým vydržením, je námitka tato novotou, ježto v odvolání k žal. úřadu, kde st-lky měly příležitost ji vznésti, uplatněna nebyla. Dlužno ji proto odmítnouti podle §§ 5 a 6 zákona o ss jako nepřipustnou.

Vývody stížnosti, týkající se oprávněnosti stěžujících si obcí uzavřítí provoz na cestách čk. 847 a 850 a určení náhradní komunikace k mlýnu čp. 27 přes Važice, nepostihují obsahu nař. rozhodnutí, ježto žal. úřad o těchto otázkách v něm vůbec nerozhodoval a v té příčině žádného judikátního výroku v něm neučinil. Nemůže proto ani nss otázkami těmi věcně se zabývat.

#### Č. 12.444.

**Stavební právo: I. Zřízení čtyřhranných oken na místě dosavadních oken obloukových, jakož i odstranění dosavadních pilířů uprostřed jednotlivých dvojic oken je změna ve fasádě stavebního předmětu ve smyslu § 27 odst. 6 lit. a) staveb. řádu pro Čechy. — II. Podle § 27 staveb. řádu pro Čechy vyžaduje odstranění každé příčky předcházejícího povolení staveb. úřadu.**

(Nález z 12. června 1936 č. 10.492/35.)

**Věc:** Arnošt S. v Jabloneckých Pasekách proti rozh. okr. úřadu v Jablonci nad Nisou z 31. srpna 1934 o přestupku stavebního řádu.

**Výrok:** Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

**Důvody:** Trestním nálezem vládního komisaře obce Jabloneckých Pasek z 23. srpna 1934 uznán byl st-l, zednický mistr v Jabloneckých Pasekách, vinným přestupkem §§ 27, resp. 28 staveb. řádu pro Čechy, jehož se dopustil tím, že bez stavebního povolení, resp. bez předchozího oznámení vestavěl v budově »Turnhalle« v Jabloneckých Pasekách na místo zrušených osmi oken čtyři nová okna na straně

k ulici, a že v prvním poschodí téže budovy snesl příční zeď, a byl pro uvedený přestupek odsouzen podle § 128 staveb. řádu k pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti k vězení v trvání 2½ dne, při čemž byl zároveň poučen, že proti tomuto nálezu může podat odvolání ve lhůtě tří dnů k okr. úřadu v Jablonci.

Odvolání, v němž st-I namítal, že v daném případě šlo o pouhé opravy podle § 29 staveb. řádu nepodléhající ani schválení se strany stavebního úřadu, ani oznámení se strany stavebníka, zamítl okr. úřad v Jablonci n. N. nař. rozhodnutím, podotknuv k vývodům st-lova rekursu, že podle konaného šetření a vlastních jeho údajů šlo o podstatné opravy, resp. změny, k nimž je zapotřebí povolení stavebního úřadu, jak tomu nasvědčuje znění posl. odst. § 27 staveb. řádu, dle něhož odstranění příční zdi nutno počítati k podstatným opravám. K rekursní námitce, že st-li měla podle ustanovení stavebního řádu býti poskytnuta 14denní lhůta rekursní, poznamenal okr. úřad, že rekursní lhůta třídní stanovená první stolicí odpovídá předpisu § 3 min. nař. z 3. dubna 1855 č. 60 ř. z., podle něhož rekurs musí býti během 24 hodin ohlášen a během dalších tří dnů u první instance podán. Předpisu toho bylo použito, ježto jde o trestní nález a nikoliv o rozhodnutí stavebního úřadu, proti němuž ovšem musí rekurs podle § 132 staveb. řádu býti podán během preklusivní lhůty 14 dnů.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvažoval nss takto:

V daném případě je na sporu otázka, jak je kvalifikovati určité stavební úpravy, které st-I jako zednický mistr provedl ve spolkové tělocvičně spolku »Jahn« v Jabl. Pasekách. První stolice uznala, že úpravy ony dlužno pokládati za podstatné změny neb opravy podléhající po rozumu § 27 staveb. řádu předchozímu povolení se strany stavebního úřadu neb aspoň za takové opravy, resp. stavební změny, které st-I jako opravy a změny rázu nepatrnějšího byl povinen oznámiti stavebnímu úřadu podle § 28 staveb. řádu; druhá stolice však, jak z odůvodnění jejího rozhodnutí je patrné, stojí na stanovisku, že úpravy v rozhodnutí první stolice uvedené sluší vůbec považovati za podstatné opravy, resp. změny, k jichž provedení bylo zapotřebí podle § 27 staveb. řádu stavebního povolení.

Podle výpovědi st-le v řízení správním a jeho údajů, obsažených v instančním jeho rekursu a ve stížnosti na tento soud, pozůstávaly změny, resp. opravy úřadem pozastavené především v tom, že v prvním poschodí budovy na místo starých oken sešlých vsazena byla okna nová, při čemž místo oken obloukových zřízena byla čtyřhranná okna normální a odstraněny byly as 10 cm silné pilíře, pozůstávající uprostřed jednotlivých dvojic oken, na jichž místo vsazeny byly pilíře dřevěné. Dále odstraněna byla jedna příční zeď v pokoji prvního poschodí.

Pokud jde o okna, namítá stížnost, že nemůže jíti o opravu nebo změnu podstatnou, poněvadž tím žádné hlavní součásti budovy nebyly odstraňovány ani vyměňovány a úprava ona nemohla míti také vliv na pevnost stavení, na bezpečnost jeho před ohněm, na zdravotní poměry jeho nebo na práva sousedů. K tomu dlužno podotknouti, že určitým

opravám a změnám dodávají ráz oprav a změn podstatných nejen momenty uvedené v odst. 6 § 27 staveb. řádu sub lit. b), nýbrž i momenty uvedené sub lit. a), k nimž patří i změna ve fasádě. Stížnost v tom směru uvádí, že novou úpravou oken nenastala *p o d s t a t n á* změna ve fasádě. Než podle zákona (§ 27 odst. 6 lit. a) staveb. řádu) stačí ke kvalifikaci dotyčné stavební úpravy jako změny neb opravy podstatné *k a ž d á* změna stavebního objektu ve fasádě. Jestliže st-l místo dosavadních oken obloukových zřídil v prvním poschodí budovy normální okna čtyřhranná a jestliže odstranil dosavadní pilíře uprostřed jednotlivých dvojic oken, není pochyb, že tím nastala změna ve fasádě stavebního předmětu.

Pokud jde o odstranění příčky v prvním poschodí budovy, dlužno podle výslovného ustanovení § 27 staveb. řádu považovati odstranění to za změnu podstatnou. Poněvadž zákon nestanoví, že by se citovaný předpis týkal jen určitých příček o určité síle zdiva, spočívajících na vlastním základě, dlužno míti za to, že odstranění každé příčky vyžaduje předchozího povolení stavebního úřadu a že důvodem je zde prostě okolnost, že úpravou takovou nastává změna v uspořádání místností v budově, což *m o h l o* by eventuálně míti nepříznivý vliv v některé z relací, uvedených sub lit. b). Zda ve skutečnosti vliv ten nastane, je právě zjistiti ve stavebním řízení.

Z uvedeného je patrné, že obě změny právem kvalifikoval žal. úřad jako změny podstatné.

Námítka stížnosti, že st-li poskytnuta byla proti rozhodnutí prvé stolice rekursní lhůta třídenní místo 14denní lhůty stanovené staveb. řádem, musil nss zamítnouti jako bezdůvodnou, neboť i kdyby stížnost měla pravdu, nemohlo by nař. rozhodnutí pro tuto vadu býti zrušeno, neboť st-l v oné třídenní lhůtě rekurs podal a nenamítá, že následkem zkrácené rekursní lhůty byla mu obrana ztížena v tom směru, že mu bylo znemožněno určité konkrétní okolnosti ve svém rekursu uplatniti. Nejde tedy o vadu podstatnou, pro kterou nař. rozhodnutí musilo by se zrušiti.

Bezodůvodně vytýká také stížnost, že st-l ještě před započatím dotyčných prací ústně u obec. úřadu ohlásil zamýšlené jich provádění, neboť úpravy, pro které st-l byl potrestán, spadají, jak svrchu dovedeno, pod pojem podstatných změn, resp. oprav, a úpravy takové nestačí pouze oznámiti, nýbrž je nutno vyčkati jejich povolení (§§ 27 a 40 staveb. řádu).

Bezpředmětné jsou vývody stížnosti vztahující se na pozdější udělení stavebního povolení k dotyčným úpravám, neboť předmětem sporu není toto povolení, nýbrž trestní nález proti st-li vydaný. Pokud v této souvislosti snaží se stížnost opětně dovoditi, že navržené úpravy včas úřadu byly hlášeny, stačí poukázati na vývody předchozího odstavce.

Konečně jako bezdůvodnou zamítnouti je námítka, že trestní nález byl vydán, aniž bylo konáno předchozí komisionální řízení, neboť zákon řízení takové nenařizuje a k zjištění skutkové podstaty také ho zapotřebí nebylo; neníť sporu o tom, jaké úpravy st-l provedl, nýbrž jen o to, jak dlužno úpravy ty kvalifikovati, což jest otázkou právní.